

КОЛЕДАРИ

Водачъ: Ой ти тебе, станинине,
станинине, младъ войвода!
Именитъ си, господине,
твоята чета при тебъ вода.

Коледари: Чули сме те и разбрали,
че си имашъ мила сина,
сребролика рожба мала,
златокждравъ юначина.

Дай го, дай го, съ насъ да дойде,
съ насъ да дойде, царъ да бжде,
свойто царство да обходи,
твоята слава да пребжде.

Стопанинъ: Имамъ, имамъ, добри гости,
въ люлка грѣе като слънце.
Но е малъкъ и сме прости,
катъ трошица, като зрънце.

Не ще може конь да качи
и войска си да нарежда,
много има той да плаче, —
моята радостъ и надежда.

Коледари: Дай го, дай го, не грижи се!
До три слуги тукъ ще има.
Скоро свѣта той ще слиска,
лесно крепостъ ще превзема.

Първи — **Разумъ** — ще го води,
да разнася благи вести,
съ втори — **Вѣра** — вредъ ще броди,
цѣлий свѣтъ въ душа да вмѣсти.

А пъкъ трети — **Здраве-радостъ** —
нѣма да го изостави,
неговата свѣтла младостъ
вовѣкъ вредомъ ще прослави.

Никола Никитовъ